

Styrelsemöte, telefon, 2012-01-17

Svenska Togoföreningen
Styrelsemöte 2012-01-17, Telefonkonferans

Närvarande: Åsa Badel, Ingela Fransson, Ann-Marie Svensson, Eva Nilsson och Dag Svensson.

1.

Vi diskuterade det svar vi fått från DJASE som vi skickat ner efter årsmötet. Det var inga klara lösningar i svaret från DJASE, men vi får fortsätta den dialog och den process som påbörjats i och med Ann-Marie och Håkans möte med DJASE. Det får ta tid att komma fram till en gemensam lösning för hur vi vill ha det och hur de vill ha det. DJASE har visat intresse för att föra dialogen med oss.

2.

Lärsituationen på CRASE.

Vi har en grupp som får pension av oss: Adidja (sylärlärinna) och Agbekponu (skulpurlärare), en grupp lärare som får lön av oss: snickarläraren, smedläraren och frisörläraren, samt en grupp lärare som ska få lön av DJASE: sylärlärinnan och skräddarläraren.

Vi diskuterade dessa olika gruppers situation och hur vi bäst kan hantera detta. Contablen på CRASE har uttryckt sin oro över att sylärlärinnan inte fått lön från DJASE som var utlovat. Contablen önskade att vi skulle betala ut lön till sylärlärinnan för att säkra situationen i syateljén. Han nämnde inte skräddaren i detta samtal med Håkan och Ann-Marie.

Vi beslutade att betala ut lön och pension som vi gjort tidigare, och att Ann-Marie snarast skickar ner bidraget till pension och lön för våren. Vi beslutade att det var för plötsligt att göra några förändringar till denna utbetalning.

Vi skriver ett brev till DJASE, rektor och contablen på skolan samt lärarna på skolan där vi förklarar att vi inte kan garantera evig pension eller lön till lärarna som arbetar på CRASE. Vårt bidrag är beroende av insamlade medel och det kan ändra sig från ett år till ett annat. Situationen för föreningen blir också annorlunda den dagen flera lärare gått i pension och utgifterna förändras. Det krävs även bidrag till reparationer av byggnaderna och föreningen har inte tillräckliga medel för att klara både löner, pensioner och underhåll av byggnader samt inköp av material till ateljéerna. Det är detta som föreningen vill kommunicera till DJASE, att vi vill ha ett samarbete där DJASE visar intresse för att ta ansvar och vara delaktiga i driften av skolan.

I nuläget har inte smeden några elever, han håller andra lektioner för eleverna på skolan såsom etik och moral, rättigheter och skyldigheter mellan lärare och elever. Frisörläraren har ett fåtal elever och håller även hon i andra lektioner för eleverna på skolan som exempelvis information om hälsa och sjukdomar. Vi beslutar att skriva till lärarna och informera om att DJASE har beslutat att göra en behovsanalys över vad ungdomarna behöver i framtiden. Föreningen vill vara delaktig i den analysen. Vi vill också vara tydliga till lärarna att det inte är rimligt att föreningen betalar lön till lärare som saknar elever, detta är något som föreningen eventuellt beslutar om till nästa utbetalning. Vi vill förvarna smedläraren och hårfrisörläraren att det kan bli aktuellt för föreningen att släppa löneansvaret för dem. Föreningen avvaktar

också den analys som DJASE kommer att göra om behovet av lärare.

Vi förutsätter att DJASE betalar lön till de nya lärarna som det var bestämt. Den nya sylärlärinnan och skräddarläraren ska få en chans att komma in i det Togolesiska lönesystemet som rektorn informerat föreningen innan dessa anställdes. Detta kommer vi att kommunicera till DJASE.

3.

Kostnader för reparationer av elevhus samt skräddar och frisöreljén. Vi beslutar att inte betala ut några pengar för reparationer av byggnader i nuläget. Kostnaderna för att laga taket på elevhuset skulle uppgå till ca 40 000 Skr. Vi beslutar att fortsätta dialogen kring detta med DJASE då vi vill att de också bidrar till löner eller reparationer. Föreningen vill att ansvaret delas upp så att föreningen bidrar till reparationer och inköp av material och att DJASE betalar löner och pensioner.

4.

Bidrag till material. Vi beslutar att bidra med 10 000 kronor detta år till inköp av material som syateljén och snickarateljén får dela på. Föreningen fick i höstas 10 000 kronor av en ny bidragsgivare och beslutade att använda dessa pengar för att rusta upp dessa två ateljéerna. Vi vill gärna fortsätta att lämna ett årligt bidrag till ateljéerna men till vilket belopp bidraget kommer att uppnå till kommer att variera beroende av föreningens ekonomi. Ann-Marie betalar ut detta bidrag i samband med utbetalning av bidrag till löner och pensioner. Vi vill ha redovisningen av inköpen till ateljéerna kvitterade av lärarna i aktuella ateljéer. Information om detta bidrag kommer att nå både lärare och rektor och contablen.

5.

Pensionen utbetald till eget konto. Adidja har önskat att få sin pension utbetald till ett privat konto. Tidigare har pensionsutbetalningarna skötts av rektorn, men Adidja önskar att få den direkt från oss. Ann-Marie tycker att föreningen kan betala ut pensionen till Adidjas egna konto vilket styrelsen bifaller. Ann-Marie kommer att informera contablen om arrangemanget och samtidigt fråga om vår andra pensionär, Agbekponu, om även han vill ha pensionen utbetald till eget konto.

6.

Håkan Franklin och Ann-Marie Svensson åker till Mora i mitten av februari för att informera om föreningens projekt i Togo.

7.

Eva Nilsson skriver samman ett brev som tar upp det vi beslutat och de frågeställningar vi vill föra vidare till DJASE, när styrelsen tagit del av brevet översäts det av Åsa Badel, därefter hjälps vi åt att svara för att det skickas till rektor, contablen, lärarna och DJASE.

8.

Nästa AGBLE kommer att sättas ihop i slutet av februari och de som har material bör skicka detta till Eva Nilsson före den 19 februari 2012.

Avslutar mötet med ett önskemål om nytt telefonmöte i vår efter att vi fått nya svar från DJASE. (DJASE = Ministeriet för ungdom, sport och fritid i Togo).

vår 2012

Agblé nyhetsbrev

Barnen tuggar sockerrör, togolesiskt lördagsgodis.

Evas spalt

I en kökslåda ligger kolor från Kpalimé, en present Ann-Marie lämnade mig efter deras besök på skolan och i byarna i oktober, november 2011. En vän till mig skickade med kolorna när de reste hem, vid årsmötet i Stockholm fick jag påsen med kolor, ett paket kaffe och några brev från vänner jag lärt känna under åren och mina besök i Togo. Jag har inte ätit så många av kolorna, de ligger kvar i påsen där i kökslådan. Jag vill nog inte att de ska försvinna, så länge de ligger där är de ett bevis på att vännerna inte är så långt borta, inte längre bort än att jag kan dra ut kökslådan. Kolor kokade i en gryta över en eld, nedstoppade i en plastpåse och medskickade i ett brev, en hälsning.

Under mina universitetsstudier i socialantropologi fick jag berättat för mig om en fabrik någonstans i Asien. Man ville undersöka hur man skulle förbättra för arbetarna och skickade in en antropolog eller något liknande som började prova olika metoder för att öka trivseln och produktiviteten. Men ganska snart upptäckte antropologen att det blev ett positivt resultat oavsett vad man provade. Antropologen ifrågasatte detta och fick snart konstaterat att det viktiga inte var vad man gjorde utan att det var någon som brydde sig. Bara vetskapen om att någon har viljan att vara med och förbättra något leder i sig till en positiv utveckling. Det är det viktigaste vi gör i Svenska Togoföreningen, vi visar att vi vill vara med och förändra villkoren för ungdomar, vi gör inga underverk, vi lovar inte guld och gröna skogar. Ungdomarna kämpar för att nå sina mål, få den utbildning som kan hjälpa dem till ett yrkesliv, men vi finns där i periferin, de vet att vi finns någonstans långt här uppe i norr och att vi tänker på dem ibland, att vi bryr oss.

Staffan Eklöv gick plötsligt bort denna vårvinter, han har under många år arbetat på Mora Folkhögskola och varit engagerad i Internationella kommitén som arbetar för att samla in pengar till flera projekt i Afrika. Svenska Togoföreningen sörjer en eldsjäl som varit ett föredöme och en inspiration.

Eva Nilsson, ordförande STF.

Årsmötesprotokoll

Protokoll, Årsmöte, Svenska Togoföreningen Stockholm den 26 november 2011.

Närvarande: Åsa Badel, Ingela Fransson, Hilda Franklin, Eva Nilsson, Ann-Marie Svensson, Margareta Mattson, Viktor Tsiamis, Håkan Franklin, Dag Svensson.

1: Årsmötet öppnas av Ingela Fransson som bjuder deltagarna på en god lunch.

2: Val av mötesordförande: Håkan Franklin. Val av mötets sekreterare: Eva Nilsson. Val av mötets justerare: Hilda Franklin, Ingela Fransson.

3: Dagordning för årsmötet. Utlyst i Agble, kallelse till årsmötet finns i Agble nyhetsbrev höst 2011.

4: Verksamhetsberättelse: Två nummer av Agblé, utskick gjort av Eva Nilsson. Ett styrelsemöte i Stockholm i september 2011. Hemsidan har uppdaterats av Anna Olsfelt. Mejladressen sköts av Ingela Fransson. Ett besök på skolan CRASE, Togo gjordes av Håkan Franklin och Ann-Marie Svensson med familjer, 2011-10-29-2011-11-13.

Under besöket i Togo genomfördes möten med: lärarna på CRASE, Rektor och kontablen på CRASE, DJASE – Ministeriet för ungdom, sport och kultur, direktören och rådgivare samt ansvariga för ungdomsfrågor, i Lomé.

5: Ekonomisk redovisning, Rapport oktober

2011 finns redovisad i Agblé, höst 2011. (Finns i PDF på hemsidan.) I korthet: In-samlat under året: 55900 kronor, Kostnader för löner och bidrag 40000 kronor. Summa eget kapital: 95288 kronor.

Texten om autogiro behöver rättas till, uppgifterna om postgironumret är felaktiga. Ann-Marie Svensson ändrar texten och skickar till Eva Nilsson som trycker Agblé.

6: Revisionsberättelse: Revisorerna Björn Ericson och Staffan Eklöv har granskat bokföringen och skriver att den följer god redovisningssed.

7: Årsmötet ger styrelsen ansvarsfrihet för det gångna året.

8: Val av styrelse: Ordförande: Eva Nilsson Vice ordförande: Ingela Fransson Ledamöter: Åsa Badel, Håkan Franklin Kassör: Ann-Marie Svensson Suppleant: Margareta Mattson, representant från Mora folkhögskola, Dag Svensson, Hilda Franklin Revisorer: Staffan Eklöv, Björn Ericson Valberedning: Catarina Svensson, Agneta Widegren

9: Reseberättelse och bildvisning från Håkan, Hilda Franklin, Viktor Tsiamis, Ann-Marie, Anton, Amanda Svenssons resa till CRASE, Togo, 2011.

10: Årsmötet avslutas med att tacka Ingela Fransson för gästfriheten.

Regelbundna gåvor

Eftersom Svenska Togoföreningen lämnar bidrag till lärarnas löner på CRASE är regelbundna gåvor av mycket stort värde.

Du kan betala in till Svenska Togoföreningen regelbundet om du vill. Om du gör betalningar via Internet så kan du själv registrera en automatisk överföring/stående betalning till Svenska Togoföreningens på PlusgiroBank, nr 9960-4206738447.

Vi kan dock inte alltid se vem som har betalat in via automatisk överföring, så det är bra om du meddelar oss hur mycket och hur ofta du överför pengar. Meddela detta till kassören Ann-Marie Svensson, tfn 0243-24 20 26 eller e-post ann-marie.svensson@fc.jak.se

Det går också bra att lämna bidrag till plusgirokonto nr 673844-7.

Ditt bidrag gör nytta!

Maila till föreningen

Har du någon idé, tanke, åsikt eller fundering? Står det fel i adressen på kuvertet till dig? Vad det än är så kan du lätt kontakta styrelsen via mail: kontakt@svenskatogoforeningen.se alternativt: evanilson@hotmail.com. Har du någonting som du vill ha med i ett nummer av Agble? Ett minnesvärt foto från skolan, en liten text om ditt besök i Togo eller en bild från en insamling till Svenska Togoföreningen så skicka det gärna till någon av mailadresserna!

fungerande transporter. Risken är nu att, när matpriserna börjar öka i världen och bönderna kan öka på sina inkomster till hela landets gagn, bönderna i Kuma väljer att anpassa produktionen bara till sina egna matbehov. Transporten kanske inte lönar sig när den parasiterande militären och polisen ska ha sitt.

Det är en så skön känsla att komma upp till högplatån Kuma med sin svala och friska luft och de hänförande vyerna. Vi blev mottagna av rektor Agoté och hans lärarstab. Verksamheten på CRASE var i full gång om än med något färre elever än vid förra besöket. 10 sömnadstjejer, 7 snickargrabbar, 4 hårfläterskor och 4 skraddare. Smeden hade inte lyckats att rekrytera någon elev efter att de som var där sist har examinerats.

Lärarnas anställningsvillkor har varit oklara för oss. Det som dock är tydligt är att alla helst vill vara avlönade av svenska togoföreningen som pålitligt betalar det som vi kommit överens om. Denna gång fick vi kontakt med direktören för la DJASE, M Klutsé, dvs den direktions som ansvarar för alla CRASE i Togo. Vi avlade ett besök hos honom i Lomé och han klargjorde vissa saker för oss. Han hävdar att lärarna som anställts på senare tid, sömmerskan och skraddaren, mycket väl är införstådda med anställningsvillkoren. De får del av det som de tillverkar på centret och inget mer. Avlönad anställning avgörs centralt vid vissa tillfällen varje år och grundar sig på en behovsanalys för vilka utbildningsinsatser som ska prioriteras. I väntan på det fortsätter vi att betala 3 lärarlöner dvs smeden, snickarläraren och hårfläterskan. Vårt mål är att hitta en lösning som gör att vi upphör med löneutbetalningar och pensioner för att kunna koncentrera oss på upprustning av husen och inköp av verktyg och material till verkstäderna.

När det gäller pensionerna står det klart att vi ger de pensionärer som vi betalar pensionen för betydligt bättre villkor än vad de statligt anställda får. Hur vi ska avsluta pensionsutbetalningarna utan att för flagrant svika de berörda personerna ska vi ta ställning till efter råd från bl a Yaow Duho.

Det är tydligt att husen förfaller och är i behov av upprustning. Bl a behöver taket till elevhemmet tätas. Vi fick en offert på det under vår vistelse. Det skulle kräva en ekonomisk insats på 40 000 kr dvs av storleksordningen vad vi lyckas samla in under ett år. Till det kommer diverse andra reparationer som pockar på att bli utförda. I det perspektivet är det verkligen motiverat att vi lämnar ansvar för löner och pensioner för att koncentrera oss på hus och utrustning.

Några gånger under vår vistelse fick vi se hårfläterskan undervisa i HIV-prevention och vattnets kretslopp. Det där med vattnets kretslopp blev dock inställt, lektionen alltså. Kretsloppet fungerade mycket bra med häftiga åskskurar och avdunstning som bar fram naturens dofter på det för tropikerna karakteristiska sättet. Vi fick också vara med då smeden undervisade om regler och villkor för praktikanställning.

Av byborna var det som vanligt Alotsi Yawa som hjälpte oss att hitta på våra vandringar till grannbyar och det magnifika vattenfallet i Woti i Ghana. Sedan sist har bybor i Bala med hjälp av en schwezisk biståndsorganisation med handkraft byggt en väg för motorcyklar men även bilar mellan Dunyo och Bala. Den gjorde att man kom

fram till Bala från ett annat håll och fick en vy av byn som var ny för mig.

I Yawas familj har Yawas mamma drabbats av en stroke och var bunden till sängen. Det låg på Yawas lott att sköta om sin mamma. Därför var hon i byn under hela vår vistelse och hjälpte oss också med matlagningen. Yawa har en enastående arbetskapacitet och tar ett stort ansvar för sin familj. Yawas bror Timoté har startat en liten butik i Dunyo precis tvärs över bygatan från Gar-Kodjo. Yawa skojade om att där kunde jag få mig en Africa Gin.

Äntligen har en bychef utnämnts i Dunyo. Det är en son till den gamle bychefen Essa som dog 1980 och som inte fått någon efterträdare sedan dess. Till slut grep regeringen in och tvingade fram ett namn och då blev det sonen. Fortfarande säger dock en del bybor i Dunyo att han inte är deras chef.

En annan son till Essa, arkitekten som ritat den runda refectoiren och kyrkan vid begravningsplatsen i Dunyo som aldrig blir färdig, har utnämnts till urbaniseringsminister. Han gjorde en visit i sin hemby under vår vistelse. Med dunder och brak kom hans sällskap upp från Lomé med 2 stora stadsjeepar. De ordnade ett partaj som också vi blev inbjudna till. Det blev en lätt absurd upplevelse med en blandning av västerländsk lyx och traditionell dans och musik. Det var enda gången vi riktigt fick skaka loss i den ringdans som alla som varit i Kuma känner till. Ministern tyckte att vi skulle skaka liv i den gamla lokalkommitén igen. Vi var nog inte riktigt överens om det angelägna med det.

Två veckor är egentligen alldeles för kort tid för en så lång resa men vi alla besökare har jobb eller studier att sköta och då får man vara

nöjd med det som går att realisera.

Denna gång sa inte Gar-Kodjo att det var trevligt att se mig en sista gång. Hoppas bara att det beror på att han tror att vi kan ses igen. Gar-Kodjo har blivit världsvan efter en vistelse i USA på 3 veckor. Han fick ett stipendium som gjorde det möjligt. Det gjorde att han nu talade engelska vilket naturligtvis underlättade kommunikationen med oss. Tänk vad kul det vore att få ta emot t ex Gar-Kodjo, Yaow Duho eller Yawa hem till oss. Vi har så mycket att återgälda i form av gästfrihet och generositet med tid och omtanke.

Håkan Franklin

Håkans reseberättelse från Crase

oktober 2011

Togoleser tycker nog att vi Yowos ser gamla och skröpliga ut. När jag lämnade Kuma-Dunyo vid mitt förra besök 2007 sa min vän sedan länge Gar-Kodjo: "Det var trevligt att få se dig en sista gång Håkan". Så det var väl bara att åka hem och invänta den sista sucken. Men nej då, 4 år senare stod jag där med en ny laguppställning av vuxna och ungdomar. Och Gar-Kodjo verkade faktiskt inte förvånad utan var som alltid lika intresserad av att berätta om sin familj och sin "small business" som består i att producera kaffe alla steg fram till bryggaren.

Det var också Gar-Kodjo och hans familj som åtog sig att förse vitingarna med dagens första mål. Vitingarna ja, vi var en grupp på 6 personer. Jag och Ann-Marie som veteraner i sammanhanget. Ann-Marie var elev 1983 och gjorde då sin första 3-månadersperiod i Dunyo. 1987 var hon tillbaka med en elevgrupp från Molkoms folkhögskola men då som lärare. Det var alltså 24 år sedan sist. Min dotter Hilda har också varit i Dunyo förut, under 4 veckor 2001, och tog denna gång med sig sin pojkvän Viktor. Ann-Maries barn Amanda och Anton gjorde gruppen fulltalig.

Att få i sig näring ordenligt och främst då på morgonen är nyckeln till en angenäm vistelse i Kuma. Frukosten blev också ett tillfälle för oss att förbereda oss för dagens program genom att få Gar-Kodjos syn på det som låg framför oss. Han framstår mer och mer som byns auktoritet och entreprenör. Han har tagit över M Filis (katekestens)

roll som den man rådfrågar kring saker man av olika anledningar inte förstår. Sedan är det med honom som med alla andra man möter i livet att ju mer man lär känna varandra desto mer förstår man varandras uttryck och beskrivningar. Gammal vänskap är i alla sammanhang en källa till ren livsglädje.

De första intrycken när man kommer till flygplatsen i Lomé är också något som följer samma mönster varje gång. Den fuktiga värmen och lukterna när man stiger av planet som riktigt slår emot en. Enkät korten som skall fyllas i till vilken nytta? Exakt samma enkätkort som när jag kom till Lomé första gången 1986. Vem i herrans namn läser dessa slarvigt ifyllda kort?

Tullarens näsvisa och lite hotfulla fråga "och vad har du med dig till mig?" Lättnaden när Madame Adidja och Yaow Duho blir synliga efter passeringen av tullen. De ivriga bärarna som sliter packningen ifrån en. Intrycken av staden från taxin med de gropiga sandgatorna och polisspärarna. Bara något kvarter från flygplatsen blev vi stoppade av en polis som ville ha ersättning för att det satt för många personer i bilen.

Ibland känns det som att det är transporter av människor och gods som är det som ska betala polis och militär som vill dryga ut sin usla lön. I Sverige talar vi om att grunden för ekonomisk utveckling är en fungerande infrastruktur. Väststånd kräver handel och handel kräver

Svenska Togoföreningens Styrelsemöte

Stockholm 2011-11-26

Närvarande: Eva Nilsson, Håkan Franklin, Ann-Marie Svensson, Margareta Mattson, Hilda Franklin, Dag Svensson, Viktor Tsiamis, Ingela Fransson.

Styrelsen diskuterar:

Mötet med lärarna:

Lärarna på skolan vill ha information, detta har lärarna tagit upp med Håkan och Ann-Marie vid mötet på CRASE, 2011. Lärarna vill ha samma information som rektorn och contablen på skolan. Lärarna vill att föreningen skickar information till Richard, snickarlärarens egen adress. Ann-Marie Svensson har Richards adress. Ann-Marie har även email-adressen till sylvärarinna. Två vägar alltså för att tillgodose lärarnas intresse för information.

Mötet med contablen:

Håkan och Ann-Marie får uppgift om att den nuvarande sylvärarinna inte fått någon lön från ministeriet sedan hon började på sin tjänst. Det var tydligt från skolans sida att Svenska Togoföreningen inte skulle betala den nya sylvärarinna lön utan att det var bättre att den Togolesiska myndigheten tog ansvaret för hennes lön. Detta har dock inte gjorts. Det var Adidja, den tidigare sylvärarinna som valde ut den efterträdande sylvärarinna, enligt Adidja var hon den bästa.

Mötet med direktören på Djase:

Ann-Marie och Håkan tar upp frågan kring löner och pensioner och förklarar att föreningens huvudsakliga mål är att bistå till reparationer och andra inköp till skolan och att ministeriet borde sköta lärarnas löner och pensioner. Direktören frågar varför föreningen betalar ut så hög pension då det Togolesiska systemet ser annorlunda ut.

Ann-Marie tycker att DJASE ska ge direktiv till föreningen.

Den nya skräddarläraren har inte fått lön utbetald från ministeriet, så inte heller den nya sylvärarinna.

Ann-Marie tycker att pensionärerna ska få en klumpsumma och sen inget mer i bidrag från Svenska Togoföreningen. Pensionärerna är Madame Adidja och Mr Agbekponu.

Styrelsen beslutar att fråga DJASE hur föreningen ska göra med lönerna till smedläraren, flättningsläraren och sylvärarinna. DJASE har uttalat att de vill fortsätta dialogen. Styrelsen beslutar att Ann-Marie och Håkan som hade mötet med direktören för DJASE ska skriva ner frågeställningarna och skicka till DJASE. Den stora frågan för

föreningen är om man ska betala ut löner eller bidra till underhållet för lokaler. En annan fråga är materialet som behövs i syateljén och snickarateljén. Ann-Marie informerar om att det är dags för nästa utbetalning till bidrag för löner och pensioner i december 2011, summan är ca 25000 kronor.

Inköp av material:

Ann-Marie tar upp frågan om en kontaktperson i Togo som skulle kunna sköta inköp av material till ateljeerna. Ann-Marie föreslår DuhoYawo. Styrelsen är tveksam till om det är lämpligt att lägga över ekonomiskt ansvar på en person som inte är involverad i skolan och funderar över vilka konsekvenser detta kan få för den personen och för relationen/förtroendet mellan föreningen och skolan. Kanske är det bättre att jobba mer för tilliten mellan föreningen och ansvariga på skolan och en god redovisning från skolans sida kan vara tillräcklig.

Ann-Marie och Håkan uppger att taket på elevhemmet behöver repareras, detta skulle kosta ca 40 000 kronor. De föreslår att föreningen hämtar in en offert via Duho Yawo, snickare i Kpalimé.

Ekonomisk redovisning för träd, sålda av CRASE:

Ann-Marie och Håkan fick en ekonomisk redovisning av försäljning av teakträd vid besöket på skolan. Denna var mycket välgjord. 100 bitar teak såldes för 350 000 cefa franc (ca 5000 kronor) För pengarna redovisas att skolan köpt in akaciabrädor samt lagat symaskiner.

Material till ateljeerna:

Snickeriet samt sömnadsateljén önskar inköp av material. Håkan får i uppgift att be contablen om redovisning av dessa önskemål. Kostnad och material.

Önskemål från urbaniseringsministern:

Urbaniseringsministern träffade Ann-Marie och Håkan i Togo och förde fram önskemål om bildandet av en lokalkommitté. Styrelsen ser inget hinder för att en lokalkommitté bildas men klagor då att denna ska fungera som en tankesmedja för byn för att gynna utvecklingen för byn och som gärna kan ge råd till styrelsen och vara behjälpliga med rekrytering av elever. Denna eventuella kommitté har ingen styrande eller kontrollerande roll i CRASE.

Styrelsen beslutar om att ha ytterligare ett möte när det kommit svar från DJASE angående frågeställningarna. Gärna telefonmöte.

Bilder och texter till Agble önskas skickat till Eva Nilsson. evanilson@hotmail.com

Glädjande tillskott till inköp

Till stor glädje för föreningen och för lärare och elever på CRASE kunde vi i år skicka ner ett bidrag på 10 000 kronor för inköp av material till de största ateljéerna på skolan. Pengarna användes väl och omsorgsfullt, utöver material användes även pengarna till att reparera symaskiner i syateljén. I ett brev på posten samt via mejl kom redovisningen från rektor och contablen på CRASE samt bilder från ateljéernas inköp. Vi hoppas att föreningen även kommande år har möjlighet att lämna bidrag till inköp av material.

EXPENSES POUR L'ATELIERS COUTURE		
DESIGNATION	QUANTITE	PRIX UNITAIRE
	01	
	01	

03	120
14	70
02	8
02	
02	1
19	

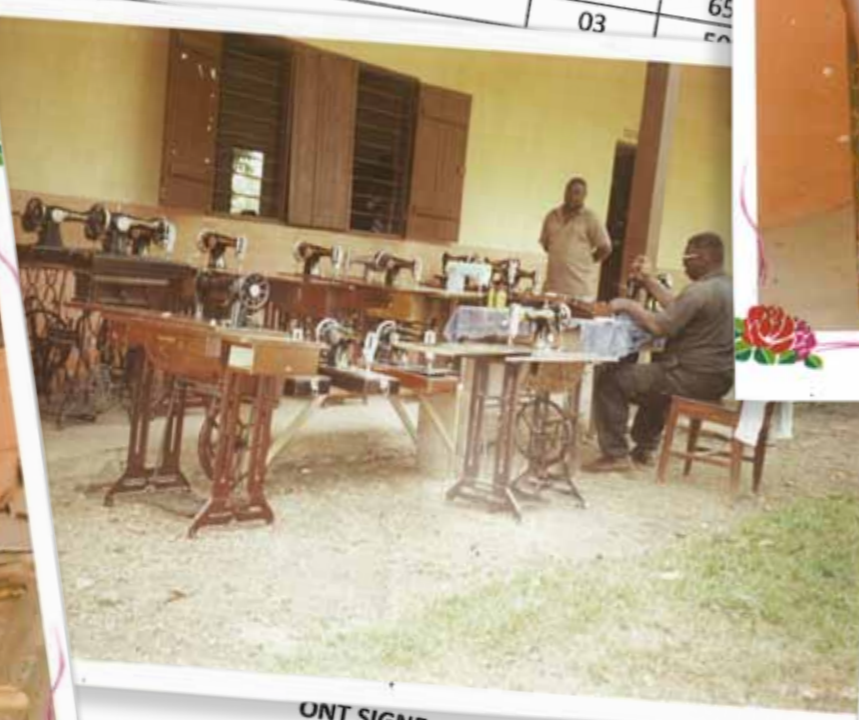

CRASE
KUMA-DUNYO
DEPENSE POUR L'ATELIER MENUIS

Désigantion	Quantité
Waltrings	04
Vibrequins	03
Scies Stanley	03
Rabots	10
Rabots Rifland	03
Rabots Métallique	02
Rabite Plane	03
Lames	

15	7000 F	7000 F
04	800 F	12000 F
02	5000 F	20000 F
02	3500 F	7000 F
--	1000 F	2000 F
--	1600 F	1600 F
16	3000 F	3000 F
01	300 F	4800 F
01	4000 F	4000 F
--	400 F	400 F
02	2100 F	2100 F
02	6500 F	13000 F
02	500 F	1000 F
02	2500 F	5000 F
	4000 F	

ONT SIGNE
couturière
Apéafa EDEH

Le Com
Koffi

ONT SIGNE:
Comptable
NOMEDZI Koffi

Directeur
Kokou AGOUTEY